

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.764/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla az Illés és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Illés Tibor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek – az Áj Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Áj Tibor ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen – védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 2. napján kelt 1.P.20.094/2021/18. számú ítélete ellen az alperes 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.000 (Kilencezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a jogosultja a 2006. április 13-i elsőbbségű ...5 lajstromszámú „...A AUTO az autóváros” színes ábrás védjegynek, melynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 12. áruosztályon belül: „járművek szárazföldi, légi és vízi közlekedési eszközök, az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru” a 35. osztályon belül: „reklámozás, kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció, irodai munkák, az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás”, valamint a 37. osztályon belül: „építkezés, javítás, szerelési szolgáltatások, az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás” termékek és szolgáltatások vonatkozásában áll fenn.

[2] A védjegy a „...A AUTO” szóelemet nyomtatott fekete színű, enyhén megnyújtott és jobbra döntött betűkkel jeleníti meg, alatta „az autóváros” szóösszetétel ugyancsak fekete színű, nyomtatott, enyhén jobbra döntött kisbetűkkel kerül feltüntetésre. A ...A és AUTÓ szóelemek között egy piros színű, enyhén jobbra döntött, zárójelre emlékeztető ábrás elem látható.

[3] Ugyancsak a felperes a jogosulja a 2012. április 20-i elsőbbségű ...3 lajstromszámú „...A AUTO Zrt.” színes ábrás védjegynek, melynek árujegyzéke megegyezik a ...5 lajstromszámú védjegy árujegyzékével. A védjegy a „...A AUTO” szóelemeket nyomtatott, fekete színű, enyhén jobbra döntött és megnyújtott típusú betűkkel jeleníti meg. A „Zrt.” hasonló betűkből áll, az rt. azonban nyomtatott kisbetűkkel került megjelenítésre. A védjegy ...A és AUTÓ szóelemei között a „...A AUTO az autóváros” védjegyhez hasonló ívelt, piros színű zárójelre emlékeztető ábrás elem látható.

[4] A felperesi gazdasági társaság 1996. április 22-én került bejegyzésre, azóta folyamatosan személygépjármű és könnyűgépjármű-kereskedelemmel foglalkozik.

[5] Az alperes 2013. óta a felpereshez hasonlóan személy- és könnyűgépjármű kereskedelemmel foglalkozik. Cégnéve alatt elsősorban a hasznaltauto.hu internetes oldalon reklámozza szolgáltatásait, elektronikus levelezési címe pedig kis...Aauto@gmail.com.

[6] A felek között már 2014-ben folyt levélváltás, amelynek során a felperes az általa jogsértőnek tekintett magatartás abbahagyására hívta fel az alperest. A felperes 2020. július 23-án ismét felszólította az alperest, hogy cégnevében, üzleti levelezése, reklámtevékenysége, szolgáltatásai felkínálása és nyújtása során a jövőben tartózkodjon a „...A AUTO” kifejezés használatától. Az alperes az írásbeli felszólításban foglaltaknak nem tett eleget.

[7] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy gépjárműkereskedelmi szolgáltatása nyújtása és felajánlása során üzleti iratokon és a reklámozásban, valamint kereskedelmi névként és vállalkozása nevéként 2020. július 8-ától a „Kis-...A” megjelölést használja, bitorolja a felperes ...5 és ...3 lajstromszámú színes ábrás védjegyeit. Kérte, hogy a bíróság a megállapításon túl kötelezze az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és tiltsa el őt a további jogsértéstől.

[8] Arra hivatkozott, hogy védjegyei domináns elemei a „...A AUTO” szóelemek, amelyekhez az alperes által használt „Kis-...A AUTO” megjelölés az összetéveszthetőségig hasonló. A ...A szóhoz fűzött „kis” szóelem a felperes álláspontja szerint a fogyasztó számára

azt sugallja, mintha az alperesi cég leányvállalata lenne a felperesnek, és a két cég között gazdasági kapcsolat állna fenn, ezért bizonytalanságot kelt a fogyasztóban, hogy melyik cég szolgáltatásait veszi igénybe. Hangsúlyozta, hogy a „...A AUTO” szóösszetétel felhasználásával a felperes évek munkája során önálló brandet épített ki, amely széles körben ismertté vált, és amelyet az alperes jogosulatlanul használ ki. Álláspontja szerint az alperesi jogsértő magatartás a 12. és 35. osztályba tartozó termékek és szolgáltatások tekintetében valósult meg. A jogsértő magatartás kezdő időpontját 2020. július 8. napján jelölte meg tekintettel arra, hogy a felperes törvényes képviselője ezen a napon küldött felszólító e-mailt az alperes jogi képviselőjének.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy 2013 óta személygépjármű és könnyűgépjármű-kereskedelmi tevékenységet folytat, elsősorban a hasznaltauto.hu felületen reklámoz és kínál eladásra gépjárműveket. Nem vitatta továbbá azt sem, hogy elektronikus levelezési címeként a kis...Aauto@gmail.com címet használja. Vitatta ugyanakkor, hogy az általa használt és a felperes által sérelmezett megjelölés védjegybitorló lenne, továbbá, hogy a felperesi védjegyek a ...A AUTO szóösszetételt oltalmaznák, mivel álláspontja szerint a védjegyoltalom a teljes, ábrával kiegészített szóelemekre terjed ki. Emellett utalt arra, hogy a „Kis-...A” egy természeti tájegység, egy folyó neve, ezért a Kis-...A az átlagfogyasztó számára kellő megkülönböztetést hordoz a ...A szóval szemben. Hivatkozott továbbá arra, hogy cégnevét a cégbíróság a Ctv. 3. §-ában foglaltak vizsgálatot követően bejegyezte, mely cégbírósági bejegyzés álláspontja szerint szavatolja, hogy a cégnév más cég elnevezésétől egyértelműen különbözik és megkülönböztethető. Sérelmezte, hogy bár a felperes az összetéveszthetőségre hivatkozott, azonban bizonyítékot nem csatolt és bizonyítást sem ajánlott fel arra vonatkozóan, hogy ez ténylegesen megtörtént volna. Mindezekén túl elévülésre is hivatkozott.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes 2020. július 8-tól azzal, hogy gépjármű kereskedelmi szolgáltatás nyújtása és felajánlása során, üzleti iratokon és reklámozásban, valamint vállalkozása nevéként a „Kis-...A” megjelölést használja, bitorolja a felperes 190 155 és 208 163 lajstromszámú védjegyeit. Kötelezte az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és eltiltotta őt a további jogsértéstől. Arra kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 89.340 forint perköltséget. Akként rendelkezett, hogy a felperes 36.000 forint szükségtelenül lerótt illeték visszatérítésére jogosult.

[11] Határozatát a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. §-ának (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdés c), e) és f) pontjaira, 27. § (1) bekezdésére, valamint (2) bekezdés a) és b) pontjára alapította.

[12] A törvényszék megállapította, hogy a felperes lajstromkivonattal igazolta, hogy a 190 155 és 208 163 lajstromszámú védjegyek oltalom alatt állnak és azoknak ő a jogosultja. Az alperes nem vitatta, hogy a felperes által sérelmezett megjelöléshasználat hozzá kapcsolódik, ahogy azt sem, hogy tevékenysége a felperesi védjegy árujegyzékébe sorolható.

[13] Az elsőfokú bíróság elsődlegesen az alperes elévülési kifogását vizsgálta, amelyet nem talált alaposnak. Utalt arra, hogy a tulajdonjogi igények általános elévülhetetlenségének elvét már az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 115. §-a kimondta, és azt a Ptk. 5:35. §-a változatlanul átemelte. A törvényszék jogi álláspontja szerint ez egy olyan általánosan elfogadott elv, amely a szellemi tulajdonra is vonatkoztatható. Ebből arra következtetett, hogy a védjegy jogosultja a védjegybitorlóval szemben - bizonyos objektív, nem vagyoni jellegű igényeket illetően - időkorlát nélkül felléphet. Tekintettel arra, hogy a felperes a perben ilyen igényeket érvényesített, így az alperes elévülési kifogása nem foghatott helyt.

[14] Ezt követően a törvényszék azt vizsgálta, hogy az alperes által használt „Kis-...A AUTO” megjelölés az összetéveszthetőségig hasonló-e a felperesi védjegyekkel. Megállapította, hogy mind a 190 155 lajstromszámú, mind pedig a 208 163 lajstromszámú védjegyek domináns eleme a „...A” és az „AUTO” szóelemek. Nézete szerint a szóelemek közötti íves zárójelre emlékeztető, piros színű ábrás elem - annak ellenére, hogy a fekete szóösszetételből élénk piros színével kiemelkedik - a díszítő funkcionál többet nem lát el. Emellett a 190 155 lajstromszámú ábrás védjegyben az "autóváros" szóösszetétel mérete a „...A AUTO” szóelemek 1/3-a, amely a törvényszék álláspontja szerint mind az elhelyezkedése, mind pedig mérete folytán alárendelt szerepet játszik, melyből következően a domináns szerepet a „...A AUTO” szóösszetétel tölti be. A 208 163 lajstromszámú védjegynél pedig a Zrt. szóelemnek az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nincs domináns szerepe, tekintettel arra, hogy az csupán a felperesi gazdasági társaság formájára utal. A piros színű ábra pedig a 190 155 lajstromszámú védjegyhez hasonlóan csak díszítő funkciót tölt be.

[15] A törvényszék utalt arra, hogy az alperes által használt megjelölés a felperesi betűtípust, tipográfiát, díszítő elemet nem tartalmazza, azonban a domináns szóelemek maradéktalanul megjelennek benne, amely az alperesi megjelölést és a felperesi védjegyeket az összetéveszthetőségig hasonlóvá teszi.

[16] Az elsőfokú bíróság nem osztotta az alperes álláspontját abban, hogy a „Kis-...A” szóelem földrajzi tájegységenként megkülönböztethetővé teszi a megjelölést a védjegyektől, hangsúlyozva, hogy a felperesi védjegyek domináns szóeleme - a ...A - maga is egy földrajzi tájegység, így az esetlegesen a fogyasztó által érzékelt mögöttes tartalom is hasonlóvá teszi a felperesi védjegyekhez az alperesi megjelölést.

[17] A törvényszék álláspontja szerint az alperes által nem vitatottan kifejtett könnyű- és személygépjármű-kereskedelem hasonlóságot mutat a 12. áruosztályba tartozó „járművek, szárazföldi közlekedési eszközök” termékekkel, mely hasonlóság ugyanakkor az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a 35. osztályba sorolt „reklámozás, kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció” szolgáltatásokkal nem állapítható meg, tekintettel arra, hogy azokat az alperes a gépjárművekhez kapcsolódóan, és nem önálló szolgáltatásként folytatja. Mindezek ellenére a 12. osztályban fennálló hasonlóságot a védjegybitorlás megállapításához elegendőnek találta.

[18] Az elsőfokú bíróság nem osztotta az alperesnek a cégnév bejegyzésével kapcsolatos érvelését hangsúlyozva, hogy a védjegybitorlás a védjegy domináns szóelemét magában foglaló cégnév használatával is megvalósítható. Utalt a kialakult bírói gyakorlatra, amely szerint más védjegyet cégnévként sem lehet használni, annak ténye pedig, hogy az alperesi cég bejegyzésére a Ctv. előírásai alapján került sor, nem zárja ki a védjegybitorlás megvalósulását. Annak vizsgálata során ugyanis a bíróság a védjegy lajstrom szerinti állapotát veti össze az alperesi megjelöléssel, és nem a már bejegyzett cégnevekkel való hasonlóságot vizsgálja.

[19] Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy az összetéveszthetőségig hasonlóság megállapításának nem feltétele, hogy a felperes állítson vagy bizonyítson tényleges összetévesztést, mivel a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja az összetéveszthetőség elméleti lehetőségét teszi a védjegybitorlás feltételévé, ezért az alperes erre vonatkozó kifogását nem találta alaposnak.

[20] A jogsértés kezdő időpontja tekintetében a törvényszék a felperes által megjelölt 2020. július 8-i időpontot aggálytalanul megállapíthatónak látta, amelyet álláspontja szerint nem befolyásolt annak ténye, hogy a felperes már 2014-ben is tudomással bírt a jogsértésről.

[21] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a jogsértést megállapította és alkalmazta az alperessel szemben a kért objektív jogkövetkezményeket.

[22] A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

[23] Ismételten utalt a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 3. §-ának (1)-(4) bekezdéseire fenntartva az elsőfokú eljárásban e tekintetben kifejtett érvelését. Változatlanul arra hivatkozott, hogy cégnevét a cégbíróság priorálást követően bejegyezte, ami álláspontja szerint már önmagában azt jelenti, hogy az alperes cégneve nem összetéveszthető a felperes cégnevével. Különösen igaz ez a felperes 208 163 lajstromszámú védjegyére, mely a felperesi cégnéven kívül további színes ábrás elemet is tartalmaz. Emellett a 190 155 lajstromszámú védjeggyel sem állapítható meg az összetéveszthetőség az alperes fellebbezési álláspontja szerint, mert ez a védjegy a felperesi cégnevet a Zrt. megjelölés nélkül tartalmazza, és abban is megjelenik egy színes ábrás elem, továbbá az „autóváros” szóelem is. Ebből következően mindkét védjegy elemei különböznek az alperes által használt „Kis-...A”, illetve „alperes neve” megjelöléstől.

[24] Arra is hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy a felperes védjegyei nem közismertek és nem is jó hírűek, ezáltal nem részesülhetnek fokozottabb oltalomban. Hangsúlyozta, hogy a közismert védjegyek esetében széles az oltalmi kör, míg a nem közismert védjegyek esetében csak az azonos, vagy hasonló áruk körében értékelhető az azonosság vagy összetéveszthetőség. Mindezek alapján az alperes által használt megjelölések a felperes védjegyeivel nem összetéveszthetőek, és ahhoz nem is az összetéveszthetőségig hasonlóak.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[26] A fellebbezés nem alapos.

[27] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a megállapításra, hogy az alperes megsértette a felperes védjegyoltalomból fakadó kizárólagos használati jogát és ezzel bitorlást valósított meg, és helytállóan kötelezte az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására, valamint tiltotta el őt a további jogsértéstől. Az elsőfokú bíróság döntésével és határozata jogi indokaival a másodfokú bíróság teljes körűen egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítélet indokai közül a következőket hangsúlyozza, illetve azokhoz az alábbiakat fűzi.

[28] Mindenekelőtt rögzíti az ítéltábla, hogy a másodfokú eljárásban már nem volt vitatott az elsőfokú ítélet elévülésre vonatkozóan, továbbá a jogsértés kezdő időpontja tekintetében kifejtett álláspontja, ezért azokra nem tér ki.

[29] Védjegybitorlás megállapítására irányuló perben a felperesnek azt kell bizonyítania, hogy adott áruk, illetve szolgáltatások tekintetében védjegyoltalommal rendelkezik, valamint, hogy az alperes sérelmezett magatartása kimeríti a Vt. 12. § (2) és (3) bekezdéseiben meghatározott tényállások valamelyikét. Az alperes pedig azzal mentheti ki magát a jogsértés alól, ha igazolja, hogy rendelkezik használati engedéllyel, vagy a megjelölés használata egyéb okból, a védjegyoltalom korlátai miatt jogszerű.

[30] A Vt. 27. § (1) bekezdése szerint védjegybitorlást követ el, aki a 12. §-ban foglalt rendelkezések megsértésével a védjegyet jogosulatlanul használja.

[31] A Vt. 12. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplőkkel. A Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja olyan megjelölés használatát tiltja, amelyet a fogyasztók a védjeggyel

összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; ideértve azt az esetet is, amikor az összetéveszthetőség amiatt áll fenn, mert a fogyasztók a megjelölést a korábbi védjegyhez gondolati képzettársítás útján kapcsolhatják.

[32] A perben nem volt vitás, hogy a ...5 és ...3 lajstromszámú védjegyek oltalom alatt állnak és azoknak a felperes a jogosultja. A felek között az sem képezte vita tárgyát, hogy a felperes által sérelmezett megjelöléshasználat az alpereshez kapcsolódik, és hogy az alperes tevékenysége a felperesi védjegy árujegyzékébe sorolható. Az alperes azonban vitatta az összetéveszthetőséget, amelyet a másodfokú eljárásban is fenntartott.

[33] Az alperesi vitatásra tekintettel az volt az eldöntendő kérdés, hogy az alperes által alkalmazott megjelölés miként viszonyul a védjegyhez az érintett áruk tekintetében.

[34] A védjegy és a megjelölés összetéveszthetőségét döntően a vásárlókra gyakorolt összbemélyezés alapján kell vizsgálni, és esetenként kell elbírálni, hogy a többféle elem közül melyik az, ami domináns módon jeleníti meg a védjegyet a kellően tájékozott és körültekintően figyelmes átlagos fogyasztók körében, akiknek csak ritkán nyílik arra lehetősége, hogy az egyes megjelölésekkel azonos helyen és időben találkozzanak, ezért csupán az emlékezetükben élő, jobbra elmosódott képekre támaszkodhatnak. Az összbemélyezést komplexen kell értékelni, melynek során ki kell térni a vizuális, fonetikai és konceptuális vonatkozásokra.

[35] Az alperesi cégnév vezérszavát a felperes védjegyére asszociáló „Kis-...A” szó adja, és figyelemmel a szó figyelemfelkeltő és hangsúlyos, első helyen való szerepeltetésére, az átlagos fogyasztó szemszögéből nézve megállapítható, hogy abban a „...A” szó játssza a domináns szerepet, amely vizuálisan, fonetikailag és konceptuálisan is megegyezik a védjegy domináns elemét képező ...A szóval. A másodfokú bíróság – az elsőfokú bírósággal egyezően - hangsúlyozza, hogy a perben nem a felek cégnevét vagy tevékenységét kellett egymással összehasonlítani, mert nem az várt elbírálásra, hogy cégneveik, illetve tevékenységük ütközik-e, hanem a védjegylajstrom szerinti megjelölést és árujegyzéket kellett összevetni az alperesi megjelöléssel megalósuló használatával.

[36] Alapítványul hivatkozott az alperes fellebbezésében ismételt arra, hogy cégnevét a cégbíróság priorálást követően bejegyezte, ami már önmagában azt jelenti, hogy a cégneve nem összetéveszthető a felperes cégnevével. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt az egységes és töretlen a bírói gyakorlatra, amely szerint a védjegybitorlás a védjegy domináns szóelemét magában foglaló cégnév használatával is megvalósítható, ugyanis más védjegyet cégnévként sem lehet használni. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy nincs jelentősége annak, hogy az alperesi cég bejegyzésére a Ctv. előírásai alapján került sor, mivel ez nem zárja ki a védjegybitorlás megalósulását.

[37] Kellő alap hiánya nélkül érvelt azzal a fellebbezés, hogy a felperes védjegyei nem közismertek és nem is jó hírűek, ezáltal nem részesülhetnek fokozott oltalomban, mert az csak az azonos, vagy hasonló áruk körében értékelhető. Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen megindokolta, hogy jelen esetben a védjegybitorlás megállapítását az alperes által kifejtett könnyű- és személygépjármű-kereskedelem, és a 12. áruosztályba tartozó járművek, szárazföldi közlekedési eszközök termékek közti hasonlóságra alapozta, amely érveléssel az ítéltábla is egyetért. Fentiekre figyelemmel nem volt jelentősége annak, hogy a felperes védjegye közismert-e.

[38] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja, illetve 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján helyesen állapította meg, hogy az alperes azzal, hogy a gépjárműkereskedelmi szolgáltatása nyújtása és felajánlása során üzleti iratokon és reklámozásban, valamint vállalkozása nevéként a „Kis-...A” megjelölést használja, 2020. július 8. napjától bitorolja a felperes védjegyét, és megfelelően alkalmazta vele szemben a kért jogkövetkezményeket.

[39] A fentiek tükrében a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[40] A másodfokú bíróság az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összegét a Pp. 81. §-a és a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint, a felperes által csatolt költségjegyekben foglaltakkal egyezően állapította meg.

[41] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. január 6.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró